

Els Goigs de Blanes

D O M È N E C V A L L S i C O L L

Orígens dels Goigs

El costum de cantar els goigs o cobles de la Mare de Déu o dels Sants i Santes al final de les funcions religioses arrenca de temps immemorials i recorda els himnes religiosos en llengua llatina que l'Església ha usat des dels primers segles del Cristianisme. El nostre país va interpretar els cants litúrgics en llatí, assimilant-los amb l'ús de la pròpia llengua. Els pobles de Catalunya, Provença, Aquitània i Llenguadoc, des de principi de l'Edat Mitjana, mostren el costum de cantar aquestes lloances en el seu propi idioma neollatí. Aquest és l'origen dels «lloies», «cobles» i «goigs». La paraula goig ve del llatí «GAUDIUM», que significa joia i alegria, goig i festa. En el seus inicis els goigs descrivien episodis dels Evangelis que foren motiu de joia per Maria.

El full on hi ha impresos uns goigs rep també el nom de goig. Normalment, els goigs són facsímils de la mida d'un full de paper com ara un foli, amb un gravat al·legòric en baix, dibuix o fotografia que encapçal·len la dedicatòria dels goigs i van adornats amb un o dos ornaments al costat del gravat i enquadrats amb l'orla que emmarca tot el goig.

No sabem exactament quan comença aquest bell costum de cantar els goigs en les grans festes, però podem afirmar que en ple segle XIII ja se'n cantaven de boca a orella, dels pares als fills, dels avis als néts, i així successivament. L'any 1267 se'n troben els primers indicis en un manuscrit procedent del Monestir de Ripoll, en unes «REGLES DETROBAR», petit tractat sobre els gèneres poètics i CANTS DE TROBADORS.

En les guardes del Manuscrit núm. 91 de la Biblioteca Episcopal de Girona, hi ha uns GOIGS A LA MARE DE DÉU i el seu lèxic data del segle XIV.

En el LLIBRE VERMELL DE MONTSERRAT, escrit vers l'any 1380, hi ha manuscrita una ballada dels GOIGS DE NOSTRA SENYORA que, sense cap dubte, és un dels testimonis més valuosos que es conserven. Els goigs hi apareixen en forma de dansa o representació religiosa que ballaven els pelegrins; és la famosa «Ballada dels goys de Nostra Dona» amb partitura musical. Aquestes danses religioses eren freqüents en aquella època, els goigs del «Llibre Vermell» es ballaven amb ball rodó, igual que les sardanes i tenien per títol complet «Ballada dels goys de Nostra Dona en vulgar cathallan ab ball rodó»; comencen així: «Els set goys recomptarem/ et devotament cantant/ humilment saludarem/ la dolça Verge Maria».

El que hem dit abans sobre l'assimilació pel poble dels cants llatins a la seva pròpia llengua, queda demostrat en els diferents estudis de l'antiga literatura provençal i catalana en els quals ja es parla de goigs. Marià Aguiló i Fuster, escriptor i un important col·leccionista de goigs, en el seu CANÇONERET I MIRACLES A LLAOR DEL ROSER escriu:

Col·lecció de Domènec Valls

«Els pobles que formaren la nacionalitat catalana, serven en llurs festes majors el costum de cantar en Llengua materna, les cobles dels Sants Patrons. Tan arrelà eixa usança que, no sabent-se en altres parts, ja ens sembla un dels distintius dels habitants dels nostres antics reialmes»...

A manera de resum dels orígens dels goigs: En el segle VII ja es cantaven els gaudia de la Mare de Déu en la literatura llatina popular; al segle XIII ja hi ha versions provençals dels gautz, en el mateix segle i el següent ja es tradueixen a altres llengües romàniques i des del segle XIV ja hi ha notícia de l'existència de goigs a Catalunya a les cròniques de Ramon Muntaner i de Desclot i al Llibre Vermell de Montserrat.

Goigs del Roser

Dedicarem una atenció especial als GOIGS DE LA VERGE DEL ROSER, imprescindible en tot estudi d'aquest tema.

Els goigs a la Verge del Roser són els més coneguts, els més cantats i els més antics. Els goigs del Roser es descabdellen en un llenguatge senzill i planer, fent-los fàcilment entenedors i així queda ben palès el seu contingut evangèlic, ja que el seu argument és la teologia del SET GOIGS DE LA MARE DE DÉU:

- 1r Goig: L'Encarnació LlC-34,35
- 2n « : Naixement LlC-2-15,8
- 3r « : L'Adoració del Mags, Mt-2-1, 12
- 4t « : Resurrecció LlC-24-1, 9
- 5è « : L'Ascensió LlC-24-46, 52
- 6è « : La Vinguda de l'Esperit Sant. Fets Ap.
- 7è « : Glorificació de Maria al Cel. Ap. 11-19, 55

Molt antigament ja es cantaven uns goigs del Roser propis de la quaresma. Els goigs del Roser, segons una antiga tradició, varen ser escrits per Sant Vicens Ferrer, les versions més antigues són del començament del segle XVI, i la seva gran difusió es deu a les CONFRARIES DEL ROSER, nascudes l'any 1475, que varen propagar-se molt ràpidament per tot el país.

Blanes va seguir el mateix corrent que les altres poblacions i ja en el segle XVI tenia una Confraria del Roser. En el Fons d'Associacions existent a l'Arxiu Municipal hi ha el manuscrit de l'acta de constitució i fundació de la Confraria del Roser en el Llibre de la Confraria l'any 1603. Segons consta en el mateix Llibre, l'any 1571 la Confraria ja existia.

No hi ha constància de l'existència de cap exemplar imprès dels goigs del Roser de Blanes. Molt probablement, la gent sabia la lletra i la tonada de memòria. En tot cas, l'existència de la Confraria ens demostra que els goigs a la Mare de Déu del Roser són dels més antics de Blanes. Josep Cortils i Vieta, en el seu Llibre «Ethologia de Blanes» editat l'any 1886, en referir-se als cants dels caramellaires el dia de Pasqua diu textualment: *també solen cantar-se en esta diada LOS GOIGS DE NOSTRA SENYORA DEL ROSER.*

Són ben conegudes les seves primeres estrofes:

VOSTRES GOIGS AMB GRAN PLAER/
CANTAREM VERGE MARIA/
PUIG LA VOSTRA SENYORA/
ÉS LA VERGE DEL ROSER.

Un altre fet que va influir en gran manera a la difusió dels goigs del Roser, va ser la Batalla de Lepant, on els Turcs varen ser derrotats per les naus cristianes el dia 7 d'octubre del 1571, victòria que per a la majoria dels cristians fou deguda a la miraculosa intercessió de la Mare de Déu del Roser.

Una anècdota molt il·lustrativa que demostra la gran veneració envers aquests goigs és la que explica que quan es va demanar a Mn. Jacint Verdaguer que escrivís uns nous goigs dedicats a la Verge del Roser ell va manifestar que no era digne de fer uns altres goigs.

Altres goigs destacables

Durant els segles XVII i XVIII la difusió dels goigs fou enorme. No hi havia església, capella o ermita sense els goigs corresponents als seus patrons o als sants de més devoció.

En l'estudi dels goigs hi ha unes devocions especials que, per la seva rellevància, mereixen ésser destacades. Una d'elles és, evidentment, LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT. Les diferents edicions de goigs dedicats a la Verge Bruna es compten per centenars, els més coneguts són els escrits per Mn. Jacint Verdaguer, autor també del virolai, i els més antics, com hem dit abans, els del llibre Vermell de Montserrat (1380). Són notables uns exemplars de goigs de l'any 1716, que es van trobar dins un bagul de tragner a Can Calagan en el Vallespir (Montferrer).

Cal esmentar també els goigs de la Mare de Déu de Núria, molt antics i amb lletra i melodia populars, i els de les Mares de Déu del Mont, de la Misericòrdia, del Remei, de Gràcia...

Segons Mn. Cinto Verdaguer els goigs varen tenir una gran influència en les caramelles, fins el punt que és del parer que aquestes no tenen altre origen. Si bé és veritat que les caramelles només es canten per Pasqua, és de notar també que l'única lletra que antigament es cantava era la dels goigs de la Mare de Déu del Mont o del Roser: «Els qui els cantaven se'ls anomena gojaires i més tard CAMELLAIRES, per raó d'acompanyar el cant dels goigs amb el caramell o flabiol de canya (calamellú)»

Els goigs de Blanes

Entre els exemplars de la meva col·lecció, amb un total de 8000 goigs, n'hi ha registrats més de 70 dedicats a devocions de Blanes. Els més antics són els DOLOROSOS SENTIMENTS DE LES SANTES ÀNIMES, probablement del segle XVI, dels quals en queden molt pocs exemplars, «Els quals es canten en la Parroquial Església de Sta. Maria de Blanes, Bisbat de Girona», goigs de doble full, paper de fil amb un antic gravat amb boix a tota plana; editats a Barcelona pels Hereus de Súrria i Burgada, carrer de la Palla.

GOIGS A LA MARE DE DÉU DEL VILAR: N'hi ha recopilats 40 exemplars diferents. Ordenats per anys, els més antics són del segle XVI: «GOIGS DE NOSTRA SENYORA DEL VILAR, en el terme de la Vila de Blanes, Bisbat de Girona» paper de fil; imatge: Boix; ornament: dues gerres amb flors; orla: tipogràfica amb vegetals; impremta: Figueres, per Anton Matas, estamper i llibreter, al carrer de Girona.

Al llibre *Història del Santuari de la Mare de Déu del Vilar de Blanes* de Josep Maurí i Serra, en referir-se al trasllat de la Mare de Déu per raó de l'eixut d l'any 1680, llegim que hi ha un document que esmenta ja els goigs del Vilar:

DOLOROSOS SENTIMENTS DE LAS SANTAS ANIMAS.

Les quals se canten en la Parroquial Iglesia de S. Maria de Blanes, Bisbat de Girona.

O Mortal, y viador,
que tant olvidats viviu;
á las Animas olitu,
que cridan: Ay que doler!
Ay Catholics Christians!
que excessivas son las penas
patim en estas cadenas
ligadas de penas: y mias;
Libranos de aquest rigor,
puix es cert poder tenir; &c.
Es aquest foc tant terrible,
que una centella no mes
cremaria lo demés
es en lo Non combustible:
Lo de aquí es most ardor,
aquest es incendi viu; &c.
Penas, martyris, tormentas
se patossen en lo Moe,
juntis sombra d'estos no son,
si figuras aparentes:
Com en la fontal lo or
están, com lo Sabi diu; &c.
Apár un torment etero
no venter de Deu la cara,
es una pena tant rara,
semblant á la del Infern:
Est es lo treball major,
segons lo Sant Job escrivit; &c.
Ay Fills! com sou tant ingrats?
Ay Pares! com sou cruels?
Ay Ceunas! com sou iniels?
Marits, Mullers, descuydats?
Amichs, donauos favors,
puix no ha fa lo Parent; &c.
Ay Marnsorsés: ay Herús!

que los bens aná gastans,
los suffragis retrairan,
fintuos sortis á nostras venis:
No des de ellas, Testador,
feu lo be, ans no moriu; &c.
Ay Ministres del Altissim!
no sáit tanté ingrats;
puix sou nostres Advocats,
envianos lo riquessim,
inibit, y gran tesor
del Senyor, á qui serviu; &c.
Almoynas, y Oracions,
Misas, viastas de Altar,
confessas, y combregas,
penitencias, y perfonas:
Os suplican per amor
de JESUS, Fil de Deu viu; &c.
Dixosa sera la sort
deis quins donau adjutori
per eixir del Purgatori
os valdrém en vius, y morti:
Del Judici lo furor
templarém, si quant viviu; &c.
Lo Arcangeli Sant Miguel
lo descansa nos aians;
puix lo pes de la balansa
nos eleva fins al Cel:
Sera nostre Protector,
si al Novenari veniu; &c.
La devoció, y lo fervor,
ab que piadosa se mostra
Blanes la Parroquia nostra,
nos spaga aquest ardor:
Os tornarem lo favor
pregat per Vos al Deu viu; &c.

O R E M U S.

Hilium Deum: omnium Conditor, & Redemptor: animabus Famularum, Famularumque
lucrum remissionem cunctorum tribus peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optave-
runt, suis supplicationibus consequantur. Qui vivis, & regnas in saecula saeculorum. B. Amen.

En Barcelona: Per los Hereus de Súrria y Burgada, carrer de la Palla.

Col·lecció de Domènec Valls

Hi ha goigs i cobles del Vilar editats a Figueres per Anton Matas; a Girona, diverses edicions com les de la Imp. i Lib. P. Torres, «Impremta y llibreria de Paciano Torres» (1860), Imp. Torres i Impremta de Manuel Llach, Ferreria Vella, 5; a Blanes, per Artau, Fèlix Roca, Impressor, Imp. R. Roig Blanes, Impremta de Maria Roca (1906), Colomer. Altres edicions destacables són les de Imp. Busquets. Schola Cantorum Seminari (1959), Imp Altés S.L, Barcelona (1962),

Torrel de Reus Editor, Barcelona (1962), R.Vives i Sabaté, Vilanova i la Geltrú (1963), Edició particular Domingo Valls (1963), Edició Santuari. Imp. R.Vives i Sabaté (1974) i Edició Parròquia Sta. Maria, Ind. Gràfica Montserrat, S.A. (1995).

A principis del segle XX, una edició dels goigs del Vilar feta justament abans del Directori, suplicava a la Mare de Déu del Vilar que vetllés per l'Autonomia de Catalunya. El canvi polític féu aquests goigs impossibles de cantar i foren destruïts abans de ser difosos. L'edició d'aquests goigs fou de la impremta de R. Roig de Blanes i el text de l'estrofa conflictiva deia:

I feu que prest vindicada/aixequi'l front resplendent/ a son setial tornada/ i regint l'heretament/ la beneïta autonomia/ fent-la arreu flori i granar.

L'any 1940 la imatge restaurada és duta al Vilar. En aquest mateix any, el poeta Pere Roig i Llena va modificar la lletra dels antics goigs escrivint les estrofes actuals, amb música del mestre Lluís Mª Millet, de la qual s'han fet diverses edicions. Les seves estrofes acaben en una sentida pregària: VOSTRA AMOROSA MIRADA/ ENS FACI EL VIURE MÉS CLAR/ SIGUEU LA NOSTRA ADVOCADA/ MARE DE DÉU DEL VILAR.

En l'edició dels goigs del 1940 la imatge de la Verge del Vilar, sempre representada amb un gravat de boix, és substituïda per una còpia fotogràfica amb ornament de dos gerros amb flors. L'any 1963, en una edició patrocinada per Domingo Valls i Coll, la imatge és dibuixada amb ploma pel xilògraf Ricard Vives i Sabaté, amb ornament de dos escuts de Blanes.

Els últims goigs de la Mare de Déu del Vilar són els que formen part de l'edició de la Parròquia de Santa Maria «Els vuit goigs del patrons i capelles de Blanes» de l'any 1995.

Goigs de Sant Bonosi i Maximia

D'uns goigs antics dedicats als Sants Copatrons de Blanes, en parla Josep Cortils i Vieta en el seu llibre *Ethologia de Blanes* com un exemplar únic i transcriu el seu text íntegre. La capçalera d'aquest goig diu: «GOIGS DELS IL·LUSTRISIMS E INVICTISIMS MARTIRS/ SANTS BONOSO I MAXIMIANO/ FILLS I PATRONS DE LA IL·LUSTRE I ANTIGA VILA DE /BLANES. BISBAT DE GIRONA». Dos boixos dels sants i una orla tipogràfica configuren el full. En el peu d'impremta hi llegim: «Estampa de Torras, San Gervasi carrer de S. Eusebi núm. 6-1882». D'aquests mateixos goigs hi ha una edició més antiga sense peu d'impremta ni data.

Dels mateixos sants hi ha editades unes cobles que foren premiades en el certamen literari de Blanes de l'any 1895, amb el títol «COBLES EN LLAOR DELS INVICTES MÁRTIRS SANTS/ BONOS I MAXIMIÀ/ FILLS I PATRONS DE LA VILA DE BLANES/ BISBAT DE GIRONA», amb dos boixos dels sants, corondell i Orla tipogràfica; peu d'Imp.: «Impremta i Llibreria de Joseph Franquet i Serra, Argenteria 6, Girona».

De Sant Bonosi i Maximia hi ha uns goigs inèdits autògrafs de l'escriptor i poeta blanenc del segle XIX, Joan Ribas i Carreras, el manuscrit dels quals va lliurar-me el seu familiar Mn. Joan Pons, amb el títol: «GOIGS/ EN LLOHANÇA DELS SANTS MARTIRS CATALANS/ BONÓS I MAXIMIÀ/».

«Fou la terra catalana/vostre afortunat jardí, / i Blanes la branca ufana/ hont lo cel vos feu florí,/ dantros son perfum diví/ que la terra n'embarumà/ Socorreu a qui us implora/ Sants Bonós i Maximia».

Goigs de Sant Joan i Santa Bàrbara

Els únics goigs de Sant Joan fins ara coneguts són de principis del segle XX, amb un dibuix molt bonic del sant, amb la muntanya de Sant Joan i el convent com a complement del gravat, obra del P. Jaume Corominas, S.F. «GOIGS EN LLAHOR DEL GLORIÓS PRECURSOR MARTIR/ SANT JOAN BAPTISTA/».

RECERQUES

.....

Qu'es venera en l'ermita dels seu nom en la vila de Blanes. Text anònim, darrerament musicat per Mn. Esteve Andreu. Peu d'Imp: «Impremta de Fèlix Roca. Carrer Nou 5, Blanes».

Existeix una altra edició igual a l'anterior sense peu d'impremta.

L'any 1974 Ricard Vives i Sabaté imprimí una nova edició de goigs de Sant Joan, estampats amb motiu de l'Exposició de la seva col·lecció de goigs a la Casa de Cultura Joan G. Junceda de Blanes. La imatge és una xilografia del Sant original del mateix editor i el text el mateix que els goigs anteriors.

«Blanes en ell confiada/ l'hi aixecà gaya ermita,/ en la muntanya qu'es dita/ de Sant Joan. Restaurada/ fou oberta a la pietat/ dels Blanchs per fe'ls favor/ Siau lo nostre advocat,/ Joan, de Cristo Precursor»

L'exemplar més antic del goig de Santa Bàrbara podem situar-lo, per les seves característiques, a finals del segle XIX. El seu text: «GOIG/ DE SANTA BÀRBARA/ qual imatge se venera en la capella de lo terme de Blanes, bisbat de Girona», els versos són comuns als d'altres poblacions, fet molt freqüent en aquella època, si bé amb alguna estrofa adaptada per tal de fer un esment exprés al poble. La imatge: Boix; ornament: dos gerros amb flors; orla: motius florals; peu d'Imp: «Imp. De C. Campins, Santa Madrona- 10».

Una altra edició de l'any 1956: «GOIGS DE SANTA/ BÀRBARA/ Qual imatge es venera en la capella del terme de Blanes, bisbat de Girona». Text igual als anteriors; Imatge: Boix; ornament: dues imatges; orla: tipogràfica; peu d'Imp.: per Jordi Carreras, impressor de Girona. Juny 1956.

En l'Aplec de Santa Bàrbara del 1986, varen cantar-se uns nous goigs, amb lletra del poeta Pere Puig i Llensa i musicats per Mn. Lluís Solà, Rector de la Parròquia. En la capçalera del goig una còpia fotogràfica de la nova imatge de la Santa i el següent text: «GOIGS A LLAOR DE SANTA BÀRBARA/ Verge i màrtir/ Venerada a Blanes. En l'ermita del Turó del seu nom/.

«A propo nostre encimbellada,/ contemplant el cel serè,/ per tot Blanes venerada,/ feu més viva nostra fe.»

D'aquests goigs n'hi ha diverses edicions en els seus respectius aplecs, totes impreses per la mateixa parròquia.

Altres goigs de les capelles del terme

Transcriurem literalment, tal com apareix a la capçalera del goig amb algun comentari addicional, el contingut de cada goig.

Capella de l'Esperança: GOZOS-AFECTOS/ a la princesa del cielo/ MARIA SANTÍSSIMA,/ que se canten en la capilla/ DE NTRA. SENYORA DE LA ESPERANÇA/ de la villa de Blanes.

Text anònim; Imatge: Boix; ornament: Dos motius mahons; Orla: tipogràfica; peu d'Imp.: «Girona. Impremta de Tomàs Carreras, subida Sant Martí, frente al Seminario.»

Capella de La Salut: «GOIGS/ DE/ NOSTRA/SENYORA/ DE LA SALUT/ que es venera en/ la vila de Blanes»
Text anònim; Imatge: còpia fotogràfica; orla: tipogràfica; full de mida reduïda; peu d'Imp.: Tip. Montserrat Blanes.

L'Any 1990 són estrenats uns nous goigs de LA SALUT, lletra de Pere Puig i Llensa i música de Mn. Lluís Solé i Triadú; Imatge: còpia fotogràfica; orla: floral; sense peu d'impremta. Edició en diverses tintes amb la partitura musical al dors del full.

Goigs de Sant Antoni: «GOIGS DE SANT ANTONI DE PADUA/ Que es venera a l'ermita/ de la casa Tosas Racó de/ Sant Antoni - a Blanes/ Bisbat de Girona.»; peu d'Imp.: Imp. Montserratina. Aquests goigs varen ser editats particularment pel Sr. Rosend Tosas, ja que en la seva torre construï una capella dedicada a Sant Antoni, en memòria de la capelleta dedicada al Sant antigament ubicada en el «Racó de Sant Antoni».

L'any 1995, amb motiu de la celebració de la setmana de la Parròquia de Santa Maria, va editar-se una col·lecció de vuit goigs dels patrons i capelles de Blanes.

1. «**Goigs a llaor de la Mare de Déu de l'Antiga**/ Que es venera a Blanes/ al Barri de la Massaneda». Ll.: Pere Puig i Llensa; Mús.: Joaquim Parrillas; Dib.: Domènec Valls i Coll.
2. «**Goigs a llaor de la Mare de Déu de La Salut**/ Venerada a Blanes,/ al carrer que porta el seu nom». Ll.: Pere Puig i Llensa; Mús.: Lluís Sola i Tradú; Dib.: Domènec Valls i Coll.
3. «**Goigs a llaor de la Mare de Déu de l'Esperança**/ Que es venera a la capella/ del seu nom a Blanes». Ll.: Pere Puig i Llensa; Mús.: Joaquim Parrillas; Dib.: Domènec Valls i Coll.
4. «**Goigs a llaor de la Mare de Déu del Vilar**/ Que es venera/ al seu Santuari de Blanes/ Bisbat de Girona». Ll.: Pere Puig i Llensa, Mús.: Lluís M. Millet; Dib.: Domènec Valls i Coll.
5. «**Goigs a llaor del Gloriós/ precursor Màrtir Sant Joan Baptista** / Que es venera/ a l'ermita del seu nom/ a la vila de Blanes». Ll.: anònima; Mús.: Mn. Esteve Andreu; Dib.: Domènec Valls i Coll.
6. «**Goigs a llaor de Sant Bonosi i Sant Maximià**/ Màrtirs/ Copatrons de la Vila de Blanes». Ll.: Pere Puig i Llensa; Mús.: Mn. Miquel Ayats; Dib.: Domènec Valls i Coll.
7. «**Goigs a llaor de Santa Bàrbara** (Verge i Màrtir)/ venerada a Blanes/ a l'ermita del/ Turó del seu nom». Ll.: Pere Puig i Llensa; Mús.: Mn. Lluís Solà; Dib.: Domènec Valls i Coll.
8. «**Goigs a llaor de Santa Anna**/ Patrona de la Vila de Blanes». Ll.: Pere Puig i Llensa/ Mús.: Mn. Miquel Ayats; Dib.: Domènec Valls i Coll.

Els vuit goigs impresos per Indústria Gràfica Montserrat, S.A. de Blanes. Any 1995

Els últims goigs editats a Blanes són:

«**Goigs a llaor de Santa Maria**/ venerada a Blanes/ a la seva Parròquia». Titular/ Ll.: Pere Puig i Llensa; Mús.: Mn. Lluís Romeu; Dib.: Domènec Valls i Coll; Imp.: Indústria Gràfica Montserrat, S.A. Any 1996.

«**Goigs a llaor de Santa Teresa**/ venerada a Blanes, a la Parròquia del seu nom/ al Barri de Ca la Aguidó». Ll.: Pere Puig i Llensa; Mús.: Lluís Solà; Dib.: Domènec Valls i Coll; Imp.: Indústria Gràfica Montserrat, S.A. Blanes 1997. En el dors del full breu nota històrica. Edició commemorativa del 25è Aniversari de la Parròquia de Santa Teresa Blanes 1972-1997.

A manera de resum

Els goigs, tot i el seu caràcter popular, són una veritable obra poètica i n'hi ha d'escrits pels nostres millors poetes com Mn. Jacint Verdaguer, Joan Maragall, Joaquim Ruyra, Mn. Pere Ribot i tants altres que podríem formar una llista interminable.

Els goigs són una pregària, una lloança a Déu i a la Verge i als Sants i Santes dels altars, venerats pel poble.

Els goigs, amb al seu llenguatge senzill, planer i viscut, ens ajuden a viure el sentit de la pregària. Blanes no podia ser menys i el seu profund sentiment religiós queda reflectit en els seus goigs. Ja ho deien els nostres avis: quan es canten tots els sants els escolten.

Domènec Valls i Coll. Alcalde de Blanes entre 1963 i 1973. Membre dels amics dels goigs